

Vánoční dopis 2019

Farního sboru ČCE v Hranicích

V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom skrze něho měli život. 1 Janův 4:9

Všem ve sboru - bratřím a sestrám, přátelům ...

Advent je období radostného očekávání příchodu Spasitele, příprav na Vánoce, doba rozjímání a dobročinnosti. Zapalují se postupně čtyři svíce na adventním věnci. **První svíci** se říká svíce proroků. To připomíná ty, co předpověděli narození Ježíše Krista - tedy představuje naději a očekávání. **Druhé svíci** se říká betlémská - spasitel se narodil v Betlémě. **Třetí svíce** je pastýřská - ze zprávy o narození Ježíše se totiž první radovali pastýři. **Čtvrtá svíce** je andělská - ta představuje mír a pokoj „**Sláva na výsosti Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi...**“ To bylo poselství andělů, kteří zvěstovali narození Ježíše.

Pro většinu lidí je vrcholem vánočních svátků Štědrý den, kdy si večer u stromečku nadělují dárky. Vánoce nám však mají připomenout tu největší událost v dějinách lidstva - narození Ježíše Krista.

Jménem staršovstva Vás všechny zvu k postupnému zapalování adventních svící a k svátečním bohoslužbám, které budou poselství Vánoc připomínat.

Paulína Lukášová, farářka

Bohoslužby v době adventní, během Vánoc a po Novém roce
v Evangelickém kostele na Šromotově náměstí, v neděli v 8.30 hodin

- 1. prosince - **1. adventní neděle** - vysluhování svátosti Večeře Páně
- 8. prosince - **2. adventní neděle** - slouží H. Honsnejmanová
- 15. prosince - **3. adventní neděle**
- 22. prosince - **4. adventní neděle**
- 25. prosince - (středa) - **Boží hod vánoční** s pěveckým sborem - vysluhování VP
- 29. prosince - (neděle) - **ukončení starého roku** - slouží f. Roman Lukáš
- 5. ledna 2020 - (neděle) - **novoroční bohoslužba** s vysluhováním svátosti VP

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan 1, 14

Vánoce - přibližují se dny, v nichž očekáváme něco mimořádného. Jenomže samotné vánoční svátky samy o sobě nic nového nezpůsobí a nezmění. Ne, že by se v těch dnech nemohlo něco výjimečného odehrávat, ale zpravidla za to nemohou Vánoce. Vánoce pouze umocňují to, jací jsme a co prožíváme ve všedních dnech.

Jestli má někdo i jindy radost, že je se svými blízkými, pak ji bude mít o Vánocích ještě větší. A když je někdo nešťastný, zpravidla jeho pocit Vánoce jen znásobí. Jestli někdo celý rok rád obdarovává, pak se tato jeho radost u stromečku znásobí. Jestliže někdo neumí dávat, pak na tom ani Vánoce nic nezmění. Prožívá-li někdo šťastné manželství, pak jsou Vánoce o to víc vítaným časem. Pokud vládne mezi manželi nesoulad, pak Vánoce samy o sobě neuzdraví jejich vztah. Vánoční dny jenom zvýrazňují to, co si neseme sami v sobě. Kouzlo Vánoc neumíme naaranžovat, štědrost lásky a pokoje, štěstí a radosti neumíme zařídit.

O vánočních svátcích si připomínáme událost Božího vtělení, že se Bůh stal člověkem v Ježíši z Nazaretu. A právě v této události spočívá řešení, jak slavit vánoční dny, jak prožívat všední dny, které budou následovat. Bůh se stal člověkem, aby se člověk mohl stát člověkem. Je pravda, že přicházíme na svět jako lidé, ale být člověkem není nikdy hotová věc. Musíme se jím znovu stávat, protože zlo a hřích odlidšťují. Stávat se člověkem znamená umět počítat se svými hranicemi, uvědomovat si, kdo jsem, čím jsem byl obdarován, co ohrožuje mé lidství.

Mezi námi je málo lidí, kteří jsou lidmi v pravém slova smyslu. Hodně lidí se považuje za supermany, superhvězdy, bohy, bohyně. Mnoho lidí jedná jako nenasytní vlci, proradní draci a suverénní sobci... Ne náhodou o Štědrém dni slaví svátek Adam a Eva, první lidé. Byli jsme stvořeni, abychom byli Adamem a Evou, lidmi, kteří svým životem odkazují na svého Stvořitele. Do našeho vztahu k Bohu a člověku však vstoupil hřích a odcizení.

Vánoce nám nabízejí pomoc, zpíváme o tom v písni **Narodil se Kristus Pán: Člověčenství naše, veselme se, ráčil vzít na se, radujme se...** Bůh se stal pravým člověkem, stal se nám blízkým a v podobě člověka vzal na sebe naši vinu. Nejsme sami, nemusíme si hrát na to, co nejsme. Narodil se nový Adam, který nám pomáhá žít lidsky v bolavém a nemocném světě. Ukazuje nám, co znamená „být člověkem“ v pravém slova smyslu. Dává nám sílu, abychom unesli všechno, co přinesou dny sváteční i všední.

Píseň z Evangelického zpěvníku č. 304

1. V tmách čekáme tvůj, Kriste, jas, nechť tvoje hvězda vede nás, když zimní cestou jdem. Ty rok co rok jsi přicházel, tys naší bídou s námi šel ve světě ztrápeném.
2. Dej poznat ve vánoční dny víc nežli prázdné, klamně sny, zjev pravdu, prosíme. Sám obrať k nám svůj obličej a radost místo smutku dej, jež v sobě nosíme.
3. Snad bude někdy cesta zlá. Kdo s tebou jde, ten odolá a bude vítězem. Jen dej nám, Pane, pokoj svůj a na cestě nás posiluj, když úzkou cestou jdem.

Modlitba: Pane Bože, děkujeme ti, že se k člověku přibližuješ nejen svým slovem, které má moc změnit lidská srdce, ale že ses k člověku přiblížil i jako člověk Ježíš Kristus. Poznal jsi naši bídu a utrpení, naše radosti i strachy. Víš dobře, že se smiřujeme s lidskou pomíjitelností a nabízíš nám cestu vysvobození. Nabízíš nám, že nás našim životem osobně provedeš i přes jeho konečnost jako náš průvodce, zachránce, Spasitel. Děkujeme! **Amen.**